

Dosarul nr.2ra-1057/20

Prima instanță - Judecătoria Drochia, sediul Glodeni (jud. : C. Rîmari)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎN C H E I E R E

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cușnir Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cușnir Natalia
împotriva lui Pușcaș Valentin, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oleg
Romah, Cușnir Alexandr privind contestarea actelor executorului judecătoresc și
scoaterea bunului de sub sechestru,

împotriva deciziei Curtii de Apel Bălți din 11 februarie 2020 prin care s-a respins
apelul declarat de Cușnir Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul
Glodeni din 23 iulie 2019,

c o n s t a t ă :

La 2 mai 2018, Cușnir Natalia s-a adresat în instanță cu cererea de chemare în
judecată împotriva Pușcaș Valentin, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Oleg Romah prin care a solicitat anularea procesului-verbal de sechestru din 25 aprilie
2018 emis de executorul judecătoresc Oleg Romah și scoaterea de sub sechestru a
bunurilor imobile – terenurile agricole cu numerele cadastrale XXX, XXX, amplasate
în satul Sturzovca r-nul Glodeni, proprietate comună în devălmășie.

În motivare a indicat că, la 25 aprilie 2018 în scopul asigurării documentului
executoriu de încasarea datoriei din contul lui Cușnir Alexandru în beneficiul lui Pușcaș
Valentin, executorul judecătoresc Oleg Romah a fost întocmit procesul-verbal de
sechestru prin care a fost pus sechestru pe teren agricol cu suprafața de 3,0742 ha cu
numărul cadastral XXX și terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 1,2296 ha cu
numărul cadastral XXX amplasate în satul Sturzovca r-l Glodeni.

Reclamanta consideră că, aplicarea sechestrului pe întregul bun imobil - terenurile
agricole menționate, este acțiunea ilegală și neîntemeiată, deoarece bunurile
nominalizate îi aparțin cu drept de proprietate și nu pot fi obiectul unui sechestru,
deoarece ea nu sunt debitor în careva litigii civile.

La aplicarea sechestrului, executorul judecătoresc nu a verificat datele cadastrale
referitor la mențiunea că reclamanta este căsătorită cu Cușnir Alexandru și este
coproprietară a terenurilor menționate puse sub sechestru, nu a înaintat cerere privind
stabilirea cotei părți ideale din bunul debitorului care urma a fi sechestrat pentru a nu

afecta dreptul ei la proprietate.

Aplicarea ilegală a sechestrului pe bunurile imobile îi limitează în exercitarea liberă a dreptului de proprietate, ceea ce aduce atingerea gravă dreptului de proprietate.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 23 iulie 2019 cererea de chemare în judecată depusă de Cușnir Natalia, s-a admis parțial.

S-a anulat procesul-verbal de sechestrul întocmit de executorul judecătoresc Oleg Romah la 25 aprilie 2018 în partea aplicării sechestrului asupra bunul imobil pe teren cu destinație agricolă cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 1,2296 ha, amplasat în s. Sturzovca r-l Glodeni.

S-a ridicat sechestrul de pe bunul imobil - teren cu destinație agricolă cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 1,2296 ha, amplasat în satul Sturzovca r-l Glodeni.

În rest, pretențiile Nataliei Cușnir în partea anulării procesului-verbal de sechestrul din 25 aprilie 2018 în partea aplicării sechestrului asupra bunul imobil – teren cu destinație agricolă cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 3,0742 ha, amplasat în satul Sturzovca r-l Glodeni cu ridicarea sechestrului de pe teren cu destinație agricolă cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 3,0742 ha, amplasat în satul Sturzovca r-l Glodeni, s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, terenurile agricole cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 1,2296 ha și cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 3,0742 ha, amplasate în satul Sturzovca r-nul Glodeni, au fost dobândite de soții Cușnir în timpul căsătoriei, aparțin ambelor soți cu drept de proprietate în devălmășie, cu cote-părți egale.

Cușnir Natalia și Cușnir Alexandr, fiind proprietari în devălmășie a terenurilor agricole menționate, prin prisma prevederilor art.315 alin.(3), art.376 alin.(3) Cod civil, urmau să admită influența terțului Pușcaș Valentin asupra bunului, dreptul lor de proprietate fiind limitat prin lege și prin dreptul creditorului Pușcaș Valentin la urmărirea bunurilor proprietatea comună în devălmășie a debitorului Cușnir Alexandr și soției acestuia Cușnir Natalia.

Cu referire la terenurile agricole cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 1,2296 ha și cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 3,0742 ha, amplasate în satul Sturzovca r-l Glodeni, instanța constatat că potrivit, raportului de evaluare nr.0359455 din 31.05.2018, valoarea terenului agricol cu numărul cadastral XXX cu suprafața de 3,0742 ha este estimată în suma de 87000,00 lei și aceasta acoperă suma datoriei încasate de la Cușnir Alexandr în beneficiul lui Pușcaș Valentin prin documentul executoriu.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 august 2019, Cușnir Natalia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 23 iulie 2019, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de Cușnir Natalia să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020 a fost respins apelul declarat de Cușnir Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 23 iulie 2019.

La 26 mai 2020, Cușnir Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 23 iulie 2019 și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este cu de acord soluția instanțelor ierarhic inferioare, concluziile instanței fiind eronate, aprecierea probelor de către instanța de judecată a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor sale.

În opinia recurentului instanța de apel nu a examinat corect pricina și nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul judecării cauzei în fond, iar decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

Recurenta a indicat că, creditorul sau executor judecătoresc nu au solicitat partajarea averii comune, în scopul stabilirii cotei părți ale soților, care poate fi în continuare urmărită spre executarea documentelor executorii.

Concluzia instanțele inferioare de a menține sechestru pe bunurile asupra cărora deține în proprietate o cotă parte este ilegală și neîntemeiat.

Recurentul și-a întemeiat în drept cerere de recurs în temeiul art. 432 din Codul de procedură civilă.

Examinând cauza instanțele inferioare au neglijat probele doveditoare cu referire la pretenția de încasare a prejudiciului moral și astfel, decizia instanței de apel este nemotivată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 februarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit avizului de recepție, recurenta a recepționat decizia motivată a instanței de apel, la 25 mai 2020 (f.d.194)

Cererea de recurs a fost declarată la 26 mai 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 24 iunie 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționată la 26 iunie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 210-212).

La 9 iulie 2020, Cușnir Alexandru a depus referință menționând că, susține cererea de recurs, concluziile trase de instanțele investite cu judecarea fondului fiind neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 31 iulie 2020, Pușcaș Valentin a depus referință menționând că, recursul declarat de Cușnir Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procesual. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cușnir Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Cușnir Natalia.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru